

Sygn. akt: I C 101/19 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w G.I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Kamilla Gos - Górską
Protokolant:	Wioletta Błaszczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 sierpnia 2019 r. w G.

sprawy z powództwa (...) **Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.**

przeciwko **L. D.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sędzia Kamilla Gos – Górską

Sygn. I C 101/19

UZASADNIENIE

Pozwem z 5 grudnia 2018 roku (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od L. D. (D.) kwoty 3.782,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Uzasadniając swoje roszczenie podał, że pozwany 4 września 2014 roku zawarł z W..pl spółką z ograniczoną odpowiedzialnością umowę pożyczki nr (...). Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy, w szczególności nie zwrócił pobranych środków pieniężnych. Powód dochodzoną wierzytelność nabył w drodze cesji na podstawie umowy z dnia 1 grudnia 2017 roku. Na kwotę tę składa się 2.272,73 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki, 1.039,32 zł tytułem kosztów naliczonych przez poprzedniego wierzyciela, 310,27 zł tytułem odsetek naliczonych przez poprzedniego wierzyciela, 159,96 zł tytułem odsetek naliczonych przez powoda.

Postanowieniem z 12 grudnia 2018 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym L. Z.w L.przekazał niniejszą sprawę tut. Sądowi.

Zarządzeniem doręczonym pełnomocnikowi powoda 29 stycznia 2019 roku, wezwano (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty do uiszczenia kwoty 52 zł z tytułu brakującej części opłaty od pozwu, jak również do przedłożenia, w formie oryginału lub kopii notarialnie uwierzytelnionej, pełnomocnictwa oraz dokumentów, z których wynika, że osoby udzielające tego umocowania były w dniu jego udzielenia do tego upoważnione, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania oraz do przedłożenia dowodów wskazanych w pozwie w terminie dwutygodniowym pod rygorem odmowy dopuszczenia dowodów na dalszym etapie postępowania.

W odpowiedzi na pozew L. D. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że strona powodowa, po przekazaniu sprawy do tut. Sądu, nie przedstawiła dowodów wymienionych w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Pozwany podniósł również zarzut przedawnienia wskazując, że umowa została zawarta 4 września 2014 roku. Dodatkowo pozwany wskazał, że strona powodowa nie wykazała, aby skierowała do niego wezwanie do zapłaty czy też zawiadomienie o zmianie wierzyciela. Pozwany podkreślił, że dowody przedstawione przez (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty nie odzwierciedlają wszystkich dowodów wymienionych przez stronę powodową w pozwie.

W piśmie opatrzonym datą 2 sierpnia 2019 roku powód wniósł o przedłużenie terminu do złożenia bankowego potwierdzenia przelewu kwoty pożyczki w wysokości 2.500 zł wskazując, że powód zwrócił się do poprzedniego wierzyciela o przesłanie potwierdzenia tego przelewu, jednak nadal go nie otrzymał. Nadto wniósł o zobowiązanie pozwanego do złożenia pisemnego upoważnienia, w którym pozwany upoważnił (...) Bank Spółkę Akcyjną w W. do przekazania tut. Sądowi informacji objętych tajemnicą bankową dotyczących danych posiadacza rachunku, tj. wypłaty kwoty pożyczki w wysokości 2.500 zł.

Na rozprawie 9 sierpnia 2019 roku pozwany L. D. wskazał, iż cofnięcie wniosku o przeprowadzenie dowodu z wypowiedzenia umowy przez powoda wynika z tego, iż może ono pochodzić z 2014 r. zatem roszczenie jest przedawnione a ponadto zaprzeczył, aby zawierał w 2016 roku umowę pożyczki i aby wypłacono mu 2500 zł.

Na dalszym etapie postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sporządzono druk ramowej umowy pożyczki nr (...), w treści której jako pożyczkodawcę wskazano W..pl sp. z o.o. a po stronie pożyczkobiorcy L. D.. W załączniku do umowy ramowej zawarto informacje o kwocie wypłaty w wysokości 2.500 zł, dzień wypłaty 3.01.2016 r., okres kredytowania 11 miesięcy, 10 rat po 331,20 zł i jedenasta 331,25 zł (płatna do 3.12.2016 r.). Wskazano, że całkowita kwota do zapłaty wynosi 3.643,25 zł, co stanowi sumę całkowitej kwoty wypłaconej tj. 2.500 zł oraz całkowitego kosztu wypłaty, na który składa się prowizja w wysokości 1.143,25 zł. W..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kierowała do L. D. wiadomości mailowe oraz wiadomości SMS związane z umową nr (...).

/dowód: ramowa umowa pożyczki nr (...) (k. 55-66), zgoda na weryfikację (k. 54), korespondencja (k. 70-94)/

W dniu 1 grudnia 2017 roku W..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarła z (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności. W załączniku do umowy cesji pod pozycją 14897 podano, że powód nabył wierzytelność wynikającą z umowy nr (...) z dnia 4 września 2014 roku na łączną kwotę 3.622,32 zł względem L. D.. W załączniku podano, że na łączną kwotę składa się kapitał pożyczki w wysokości 2.272,73 zł, odsetki w kwocie 1039,32 zł oraz prowizja i pozostałe koszty w wysokości 310,27 zł. W dniu 1 grudnia 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. skierowała do L. D. pismo z informacją o zmianie wierzyciela.

/dowód: umowa cesji (k. 24-42), zawiadomienie o zmianie wierzyciela (k. 51)/

Pismem z 12 grudnia 2017 roku (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty skierował do L. D. wezwanie do zapłaty, zobowiązując do zapłaty kwoty 3.629,73 zł do dnia 19 grudnia 2017 roku.

/dowód: wezwanie do zapłaty (k. 52-53)/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów i pism, przy czym w zakresie pism, które nie obejmują podpisów stron (umowa ramowa, korespondencja e-mail) uznano je za wiarygodne w zakresie tego, iż pisma takie powstały, jednakże nie mogą stanowić dowodu nawiązania stosunku pożyczki.

Na rozprawie 9 sierpnia 2019 roku Sąd oddalił wnioski o dopuszczenie dowodu z pism znajdujących się w aktach niniejszej sprawy na kartach od 67 do 69 z uwagi na ich nieczytelność. Sąd oddalił również wnioski powoda zgłoszone

w piśmie z dnia 2 sierpnia 2019 roku. Wskazać należy, że pełnomocnik powoda w dniu 29 stycznia 2019 roku otrzymał wezwanie, w którym zobowiązany został do przedłożenia dowodów wskazanych w pozwie, w terminie dwutygodniowym, pod rygorem odmowy dopuszczenia dowodów na dalszym etapie postępowania. W odpowiedzi na zobowiązanie, pełnomocnik powoda nie przedłożył wszystkich dowodów, mimo, iż powoływał się na nie już w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego L. Z.w L.. Odpowiedź na pozew zawierającą stanowisko pozwanego doręczono powodowi w dniu 13 czerwca 2019 r. , podczas gdy powód dopiero po dwóch miesiącach a ośmiu miesiącach od wniesienia pozwu zgłosił wniosek min. o przedłużenie terminu do złożenia potwierdzenia przelewu. Sąd uznał, że wnioski powoda zmierzają do przedłużenia postępowania. Podkreślić należy, że w uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazywała, że dysponuje potwierdzeniem wypłaty środków pieniężnych mających wynikać z umowy pożyczki zawartej z pozwanym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego L. D. na swoją rzecz kwoty w łącznej wysokości 3.782,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwany wskazał z kolei, że nie zawierał zarówno z powodem, jak i z W..pl spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowy pożyczki, podniósł zarzut przedawnienia oraz przedwczesności powództwa wskazując, że nie zostały do niego skierowane nigdy wcześniej wezwania do zapłaty a ponadto akcentował brak przedstawienia przez stronę powodową wszystkich dowodów, na które powoływała się w pozwie.

W sprawie powód przedłożył umowę pożyczki nr (...), zgodę na weryfikację w BIK, zawiadomienie o zmianie wierzyciela, wezwanie do zapłaty oraz korespondencję kierowaną przez W..pl do pozwanego.

Materialnoprawną podstawę żądania powoda stanowił przepis art. 720 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Z kolei w myśl art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 1528) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, przy czym za umowę o kredyt konsumencki uważa się między innymi umowę pożyczki.

W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktów prawotwórczych, spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, tzw. onus probandi spoczywa na tym, kto przedstawia określone twierdzenia, a nie na tym, kto im przeczy. W omawianym zakresie, istotną rolę pełnią także przepisy proceduralne, kształtując zasadę tzw. kontradiktoryjności postępowania cywilnego. Art. 3 k.p.c. zobowiązuje strony do dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiania dowodów. Ciężar dowodu z reguły spoczywa na powodzie aż do momentu wykazania zasadności podnoszonego roszczenia. Zgodnie z art. 6 k.c. ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające żądanie. Podkreślić należy, że w przepisie tym chodzi nie o każdy fakt, lecz o fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a więc o fakty prawotwórcze, czyli wskazujące istnienie prawa. Przepis ten wyraża dwie ogólne reguły: pierwszą - generalnie wymagającą udowodnienia powołanego przez stronę faktu, powodującego powstanie określonych skutków prawnych oraz drugą regułą, która sytuuje ciężar dowodu danego faktu po stronie osoby, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Pierwsza „zasada obowiązku udowodnienia powoływanego faktu” jest w istocie nieunikniona ze względów racjonalnych, ponieważ odmienna regulacja powodowałaby powstanie niedopuszczalnej łatwości wywodzenia skutków prawnych z prostego

powołania się na fakt bez potrzeby jego udowodnienia. Natomiast druga stanowi „ogólną zasadę rozkładu ciężaru dowodu”, od której wyjątki wskazywać mogą niektóre przepisy szczególne.

W myśl ogólnych zasad postępowania dowodowego na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego żądanie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wniosek o oddalenie powództwa. Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN z 22.11.2001r., I PKN 660/00). Stosownie zaś do treści art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Okolicznościom powoływanym przez powoda przeczył pozwany. W ocenie Sądu zaferowany materiał dowodowy nie pozwolił na wniosek o wykazaniu zasadności roszczenia. Powód przedstawił wydruk umowy nr (...), jednakże nie został on opatrzony podpisami stron, zatem poza wnioskiem o sporządzeniu takiego pisma brak podstaw do wnioskowania, iż strony nawiązały konkretny stosunek. Brak zatem również materiału dowodowego pozwalającego na ustalenie warunków tego stosunku. Powód powoływał się przy tym na roszczenie wynikające z umowy z 4 września 2014 r. Treść przedstawionego wydruku w ogóle nie wskazuje na taką datę. Trudno zatem nawet ustalić, które ze zdarzeń miałyby stanowić podstawę roszczenia wywodzonego przez powoda. Jednocześnie powód powoływał się na przelew środków na rzecz pozwanego, czemu z kolei pozwany zaprzeczał. Również i w tym zakresie powód finalnie nie złożył żadnych dowodów, pomimo ich zgłoszenia na etapie postępowania elektronicznego. Należy zauważyć, iż powód reprezentowany był przez profesjonalnego pełnomocnika, który winien przygotować się do prowadzenia procesu a wniosek zgłoszony po ośmiu miesiącach od wszczęcia postępowania. Z tych przyczyn wniosek o określenie dalszego terminu na złożenie dowodu nie mógł zostać uwzględniony. W wezwaniu skierowanym do pełnomocnika powoda do przedłożenia dowodów wskazanych w pozwie w terminie dwutygodniowym, jednoznacznie i stanowczo określono rygor odmowy dopuszczenia dowodów na dalszym etapie postępowania.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do wykazania wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułował swe roszczenie, do tego stopnia aby nie budziły one żadnych wątpliwości Sądu. W niniejszej sprawie wątpliwości odnośnie twierdzeń powoda było tak wiele, że brak było podstaw do pozytywnego orzeczenia o żądaniu pozwu.

Należy pominąć rozważania odnośnie zarzutu przedawnienia zgłoszonego przez powoda, gdyż ostatecznie w sprawie w ogóle nie ustalono, aby między stronami doszło do nawiązania stosunku pożyczki. Zresztą nieznana pozostaje data w jakiej stosunek miałby zostać nawiązany, skoro swoje roszczenie powód opiera na umowie z 4 września 2014 r. (co w świetle daty wniesienia pozwu mogłoby czynić taki zarzut uzasadnionym) a jednocześnie składa wydruk, w którym wskazano, iż datą wypłaty kwoty 2.500 zł miałby być dzień 3 stycznia 2016 r. W sprawie brak było zatem dowodu zawarcia konkretnej umowy, nieznana pozostawała jej treść i brak dowodów spełnienia świadczenia przez ewentualnego pożyczkodawcę.

W konsekwencji należało uznać, że powód, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie wykazał okoliczności, na których opierał swoje roszczenie. Z tych przyczyn, Sąd orzekł jak sentencji wyroku.

Sędzia Kamilla Gos – Górska